

NOTY O AUTORACH

KONRAD BIAŁECKI — dr hab.; studiował historię na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu i Université de Haute Bretagne w Rennes. Obecnie pracuje w Zakładzie Najnowszej Historii Polski Instytutu Historii UAM i w Referacie Badań Naukowych Oddziałowego Biura Edukacji Publicznej Instytutu Pamięci Narodowej w Poznaniu. Stypendysta Fundacji na Rzecz Nauki Polskiej i Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego. Autor kilkudziesięciu publikacji dotyczących relacji międzywyznaniowych w Polsce i we Francji oraz prac z zakresu oporu społecznego w Polsce po II wojnie światowej; jest też redaktorem serii „Władze wobec Kościołów i związków wyznaniowych w Wielkopolsce w latach 1945–1989”. Obecnie prowadzi badania nad położeniem Kościoła rzymskokatolickiego oraz chrześcijańskich Kościołów mniejszościowych w Polsce po II wojnie światowej oraz nad dziejami oporu społecznego w tzw. krajach demokracji ludowej.

ANNA BRZEZIŃSKA — mgr, asystentka w Katedrze Historii Historiografii i Nauk Pomocniczych Historii Uniwersytetu Łódzkiego, członek redakcji „Rocznika Antropologii Historii”. Temat pracy doktorskiej: *Spór o średniowiecze. Z rozważań nad tożsamością kulturową Europy. Jacques Le Goff, Aron Guriewicz, Jerzy Kłoczowski — studium postaw*. Zainteresowania badawcze: historiografia polska i powszechna XX wieku, mediewistyka w interpretacjach środowiska Annales, antropologia historyczna.

JUSTYNA BUDZIŃSKA — dr, historyk sztuki, adiunkt w Zakładzie Dydaktyki Historii Instytutu Historii UAM w Poznaniu. Autorka książki *Źródło ikonograficzne w szkolnej edukacji historycznej na przykładzie zbiorów muzeów wielkopolskich* (2014). Wybrane publikacje: *Mit, stereotyp i fantazmat - między szablonem a inną wizją przeszłości w szkolnym kursie historii (przypadek ikonografii)* (2012), *Planimetria obrazu*, (2012), *Historia w obrazach, czyli szkolne spotkania ze źródłem ikonograficznym* (2010), *Poznański „Teatr Pamięci” Franciszka Starowiejskiego. Dramat historyczno-artystyczny w pięciu aktach* (2007) Zainteresowania badawcze: wizualizacje przeszłości, kultura i edukacja historyczna.

MACIEJ BUGAJEWSKI — dr hab., prof. nadzwyczajny Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza. Pracuje w Zakładzie Dydaktyki Historii w Instytucie Historii UAM. Zajmuje się zagadnieniami metodologii historii, historii historiografii, filozoficznymi i retorycznymi podstawami edukacji historycznej, teoretycznymi problemami

NOTY O AUTORACH

pamięci historycznej. Wybrane publikacje: *Brzemień przeszłości. Zło jako przedmiot interpretacji historycznej* (2009); *Historiografia i czas. Paula Ricoeura teoria poznania historycznego* (2002); (red.) *Czy przeszłość powinna być inna? Studia z teorii i historii historiografii* (2008); (wraz z M. Solarską) *Współczesna francuska historiografia kobiet* (2008); (red. naukowa wraz z I. Skórzyńską) „Sensus Historiae” 4/2011 oraz 1/2012 (numery tematyczne poświęcone pamięci historycznej); (wraz z V. Julkowską) red. naukowa „Rocznika Antropologii Historii”, nr 1, 2013 (*O Reprezentacji*).

CLAUDIA-FLORENTINA DOBRE — dr, wydawca i redaktorka czasopisma „Memoria”, badaczka stowarzyszona Centre Régional Francophone de Recherches Avancées en Sciences Sociales (CEREFREA). Absolwentka historii Uniwersytetu w Bukareszcie (Rumunia) (1999). W 2007 r. obroniła pracę doktorską pt.: *Women’s, former political detainees, testimonies on communism and political persecutions* w Laval University, Québec (Kanada). Stypendystka “Robert Schuman scholarship of the European Parliament” (2007) oraz “Junior Research Fellowship” of St. Kliment Ohridski University of Sofia (2009), otrzymała także postdoktoranckie stypendium Uniwersytetu Bukareszteńskiego (2010–2013). Zrealizowała projekty badawcze w ramach programów: Institute for the studies of the recent past, Sofia, Bułgaria (2010) oraz Junior Visiting Scholar at Central European University, School of Historical and Interdisciplinary Studies (2002). Zajmuje się problematyką pamięci komunizmu i prześladowań politycznych; pamięcią i historią, pamięcią deportacji, muzeum i pomnikami, życiem codziennym, udziałem kobiet w polityce. Ostatnio opublikowała *Un pays derrière. Les Barbelés. Brève histoire de la répression communiste en Roumanie* (Fundacja Culturală Memoria, Bucharest 2014).

TOMASZ FALKOWSKI — dr, adiunkt w Zakładzie Metodologii Historii i Historii Historiografii Instytucie Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Studiował w Toruniu (UMK), a także Poznaniu (UAM) i Paryżu (Paris I, EHESS). Opublikował m.in.: *Myśl i zdarzenie* (2013). Zainteresowania badawcze: historia historiografii, historia nauki, współczesna humanistyka francuska.

PIOTR FILIPKOWSKI — dr; adiunkt w Instytucie Filozofii i Socjologii Polskiej Akademii Nauk IFiS PAN, członek Pracowni Badań Pamięci Społecznej w Instytucie Socjologii Uniwersytetu Warszawskiego. Doktoryzował się w Szkole Nauk Społecznych przy IFiS PAN pracą na temat indywidualnych pamięci doświadczenia kacetu, opublikowaną jako *Historia mówiona i wojna. Doświadczenie obozu koncentracyjnego w perspektywie narracji biograficznych* (Seria „Monografie” Fundacji na rzecz Nauki Polskiej), za którą otrzymał nagrodę im. Stanisława Ossowskiego w 2011 r. W latach 2002–2011 pracował w Ośrodku KARTA, gdzie koordynował program Historia Mówiona oraz uczestniczył w wielu krajowych i międzynarodowych projektach dokumentacyjno-badawczych *oral history*. Jest współtwórcą i stałym współpracownikiem Archiwum Historii Mówionej — największego polskiego zbioru relacji biograficznych, prowadzonego przez KARTĘ i Dom Spotkań z Historią. Zajmuje się epistemologicznymi i etycznymi problemami nagrywania, archiwizowania i ana-

NOTY O AUTORACH

lizowania wywiadów biograficzno-narracyjnych oraz biograficznym doświadczeniem transformacji po 1989 r.

BOGUMIŁ JEWSIEWICKI, profesor, Uniwersytet Laval, Québec, Kanada. W roku 1968, obronił doktorat z zakresu nauk humanistycznych na Uniwersytecie Łódzkim, w latach 1968–1976 profesor na uniwersytetach kongijskich, w latach 1977–2008 profesor na Université Laval, Québec, Kanada, w tym w latach 2002–2008 profesor tytularny Chaire de recherche du Canada en Histoire comparée de la mémoire Université Laval Québec, Kanada. Od 1990 r. także pracownik naukowy Centre d'études interdisciplinaires sur les lettres, les arts et les traditions des francophones, Université Laval, Québec, Kanada, a od roku 1998 Centre d'études africaines, Écoles des hautes études en sciences sociales et Centre national de la recherche scientifique, Paryż, Francja. W latach 1998–1999 oraz 2008–2009 kurator Museum for African Art, Nowy Jork, USA ; od roku 1999 do 2001 także kurator Museum für Völkerkunde, Wiedeń, Austria. W latach 2000–2007 przedstawiciel Uniwersytetu Laval (Quebec, Kanada) oraz członek Komitetu Naukowego École doctorale en sciences sociales pour l'Europe centrale et orientale, Bukareszt, Rumunia. Doktor h.c. Uniwersytetu w Bukareszcie. W latach 2000–2008 koordynator seminarium wirtualnego nt.: „Mémoires historiques d'ici et d'ailleurs: regards crossdisciplinaires” oraz we współpracy z Philippe Joutard'em i Marie-Claire Lavabre seminarium pod tym samym tytułem w l'Écoles des hautes études en sciences sociales et de l'Institut d'études politiques w Paryżu, Francja. Opiekun naukowy projektów doktoranckich na temat historii i pamięci dla ponad 50 studentów pochodzących z Kanady, z wielu krajów Afryki i Europy, w tym 10 z Rumunii i Mołdawii. Od roku 2002 był opiekunem naukowym 12 stypendystów postdoktorantów, w tym 8 zaangażowanych w badania afrykańskie, i 4 w badania nt. historii i pamięci Europy Środkowo-Wschodniej, także z Polski. Autor i redaktor licznych monografii i artykułów na temat historii i pamięci.

MARCIN KULA — prof. zw. dr hab., emerytowany profesor Uniwersytetu Warszawskiego; w latach 1968–1990 pracował w Instytucie Historii Polskiej Akademii Nauk; w latach 1989, 1990, 1992, 1995, 1999 Directeur d'études Associ w école des Hautes études en Sciences Sociales w Paryżu (na zaproszenie Maison des Sciences de l'Homme); wykładał i prowadził badania historyczne we Francji, na Kubie, w Anglii, we Włoszech, w Stanach Zjednoczonych, w Brazylii i w Izraelu. Wśród książek opublikował ostatnio m.in.: *Nośniki pamięci historycznej* (2002); *Wybór tradycji* (2003), *Między przeszłością a przyszłością* (2004), *Solidarność w ruchu 1980–1981* (2006), *Autoportret rodziny X. Fragment żydowskiej Warszawy lat międzywojnia* (2006), *O co chodzi w historii* (2008), *Naród, historia i... dużo kłopotów* (2011), *Najpierw trzeba się urodzić* (2011).

ANNA PAŁUBICKA — prof. dr hab. pracuje w Instytucie Filozofii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na stanowisku prof. zwyczajnego; kieruje Zakładem Filozofii Kultury. Interesuje się filozofią i teorią kultury oraz filozofią humanistyki. W ostatnich latach wydała dwie książki z tego zakresu: *Myslenie w perspektywie poręczności a pojęciowa konstrukcja świata* (2006), *Gramatyka kultury europejskiej* (2013).

NOTY O AUTORACH

Reprezentuje stanowisko zwane konstruktywizmem filozoficznym, a w jego ramach odróżnia konstruktywizm kulturowy od indywidualno-subiektywnego. W perspektywie konstruktywizmu charakteryzuje również doświadczanie sensów kulturowych i doświadczenie percepcyjne.

KAROLINA POLASIK-WRZOSEK—Ph.D. She works at the Institute of Eastern Studies, Adam Mickiewicz University. Author of the book: *Antropologiczny rekonesans historyka. Szkice o antropologii historycznej* (2007). Coeditor of the work: *Historia—Mentalność—Tożsamość. Studia z historii, historii historiografii i metodologii historii* (2010). Her scientific interest is in methodology of the humanities, anthropology, semiotics of culture. Secretary editorial of the journal “Sensus Historiae. Studia interdyscyplinarne”.

ADAM RAJEWSKI — mgr, doktorant w Zakładzie Dydaktyki Historii Instytutu Historii na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zainteresowania badawcze: historia PRL-u; pamięć historyczna; edukacja historyczna. Wybrane publikacje: *Foto-historia. Fotografia w edukacji historycznej*, [w:] *Fotografia i jej rola w nauce* najnowszej historii Polski, pod red. V. Julkowskiej, Poznań 2012, s. 105-114; *Wizualizacja najnowszej historii Polski w mediach publicznych na przykładzie wybranych dodatków historycznych do gazet*, „Toruńskie Spotkania Dydaktyczne”, t. IX: „Wizualizacje historii”, pod red. S. Roszaka, M. Strzeleckiej, A. Wieczorek, Toruń 2013, s. 196-202; *Obchody Milenium Chrztu Polski i Tysiąclecia Państwa Polskiego w 1966 roku w Gnieźnie i Poznaniu*, „Przegląd Wielkopolski”, nr 1 (95) 2012, s. 29-33.

KAROLINA ANNA ROSIEJKA—first year Ph. D. student in Art History at the Adam Mickiewicz University in Poznan (Poland). Her PhD project investigates American Modern Art and the critical reception of Georgia O’Keeffe’s art during the 1920’s. She has published articles in journals like “Kultura i Historia, INTERLINIE. Internetowe Czasopismo Internetowe” and “Wolę Oko: Półrocznik Historii Sztuki”.

MACIEJ SAWICKI — mgr; doktorant w Instytucie Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Swoje badania skupia wokół zagadnień historyczno-filozoficznych, metodologii historii oraz etyki w pracy historyka. W zakresie jego zainteresowań znajduje się również problematyka historiozofii i antropologii historycznej. Szczególną uwagę poświęca związkom historii ze sztuką, religią i filozofią, śledząc obecność różnych treści określających formę refleksji historycznej. Przygotowuje rozprawę doktorską na temat historiografii Saula Friedländera.

IZABELA SKÓRZYŃSKA — dr hab.; profesor Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu; pracuje w Zakładzie Dydaktyki Historii Instytutu Historii UAM. Otrzymała stypendium Młodych Twórców Prezydenta Miasta Poznania (1993) oraz roczne stypendium postdoktoranckie w Chaire de recherche du Canada en Histoire comparée de la mémoire (Université Laval, Québec, Kanada) (rok akademicki 2004–2005). W ramach projektów badawczych i badań własnych kontynuuje problematykę związaną z historią i socjologią pamięci w odniesieniu do ziem zachod-

NOTY O AUTORACH

nich i północnych Polski (Wrocław, Gdańsk) (wraz z prof. dr hab. A. Wachowiak) oraz badania nad widowiskowymi praktykami pamięci. Od roku 2010 realizuje jako wykonawczyni projekt badawczy nt. dyskursów emancypacyjnych w edukacji, co wiąże się ściśle z jej zainteresowaniami szeroko rozumianą wielo- i międzykulturowością. W powyższym kontekście kieruje także międzynarodowym projektem badawczym na temat pamięci kobiet okresu komunizmu (Polska, Rumunia, była NRD). Uczestniczka krajowych i zagranicznych konferencji i seminariów m.in.: w Czechach, Kanadzie, Francji, Rosji, Rumunii, Izraelu. Organizatorka/współorganizatorka konferencji i seminariów naukowych w cyklu „Dom Otwarty/Dom Zamknięty?”. Redaktorka i współredaktorka monografii współautorskich oraz numerów i bloków tematycznych w „Sensus Historiae”. Opublikowała monografię pt. *Widowiska przeszłości. Alternatywne polityki pamięci 1989–2009* (2010).

MARIA SOLARSKA — dr hab., adiunkt w Zakładzie Metodologii Historii i Historii Historiografii Instytutu Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, metodolożka, w swoich badaniach zorientowana na problematykę historiografii jako praktyki kulturowej, historycznych konstrukcji naturalności, społeczną i historyczną problematyzację rodzaju (*gender, genre*). Autorka prac m.in.: *Historia zrewoltowana. Pisarstwo historyczne Michela Foucaulta jako diagnoza terażniejszości i projekt przyszłości* (2006); (z M. Bugajewskim) *Współczesna francuska historia kobiet. Dokonania — perspektywy — krytyka* (2009); *S/przeciw-historia. Wymiar krytyczny historii kobiet* (2011); współtłumaczka i współredaktorka: (z M. Borowiak) *Francuski feminizm materialistyczny. Wybór tekstów Colette Guillaumin, Christine Delphy, Monique Wittig* (2007); (z K. Polasik Wrzosek) *Ilana Löwy, Okowy rodzaju. Męskość, kobiecość, nierówność* (2012).

ANDRZEJ SZPOCIŃSKI, profesor nadzwyczajny w Instytucie Studiów Politycznych PAN, współpracujący z Collegium Civitas, socjolog kultury, autor wielu prac teoretycznych i empirycznych z zakresu kultury historycznej, artystycznej i mediów. Autor książek: *Przemiany obrazów przeszłości 1952- 1985*, (1989); *Inni wśród swoich. Kultury artystyczne innych narodów w kulturze Polaków* (1999). Redaktor naukowy wielu prac zbiorowych, między innymi: *Pamięć zbiorowa jako czynnik integracji i źródło konfliktów*, Scholar 2008; *Wobec przeszłości; pamięć przeszłości jako element kultury współczesnej*, Instytut im. Adama Mickiewicza. Warszawa 2005; *Różnorodność procesów zmian. Transformacja niejedno ma imię*, ISP PAN, 2004, *Wymiary świata kreowanego przez media* ISP PAN 2002; oraz kilkadziesiąt artykułów na tematy: kultury artystycznej, mediów oraz tradycji, dziedzictwa kulturowego i pamięci przeszłości.

KATARZYNA SZKARADNIK — mgr; absolwentka filologii polskiej i kulturoznawstwa, doktorantka na Uniwersytecie Śląskim w Katowicach. Publikowała m.in. w czasopismach „Anthropos?”, „Kultura i Historia”, „Hybris” i „FA-art”; systematycznie współpracuje jako recenzentka z czasopismem kulturalnym „artPAPIER”. Współredaktorka *Dzienników z lat 1935–1945* prof. Jana Szczepańskiego, uhonorowanych Nagrodą Historyczną „Polityki” w 2010 r. Wśród jej zainteresowań można

wymienić antropologię literatury, problematykę tożsamości, historię idei oraz filozofię hermeneutyczną i egzystencjalną.

WIOLETTA WEJMAN, Pracownia Historii Mówionej, Ośrodek Brama Grodzka — Teatr NN, Lublin. Absolwentka filozofii i kulturoznawstwa UMCS. W Ośrodku „Brama Grodzka — Teatr NN” pracuje przy Programie Historia Mówiona od 2005 r. Nagrała ponad 300 relacji dotyczących przeszłości Lublina i Lubelszczyzny. Nagrane przez nią relacje posłużyły do dźwiękowej ilustracji projektów realizowanych w Ośrodku „Brama Grodzka — Teatr NN”: „Grupa Zamek” (multimedialna opowieść o awangardowej grupie lubelskich plastyków) i „Siła Wolnego Słowa” (projekt poświęcony niezależnemu ruchowi wydawniczemu na Lubelszczyźnie). Brała także udział w projektach: „Sprawiedliwi Wśród Narodów Świata” (nagrywanie relacji osób, które ratowały Żydów podczas okupacji), „Sztuka Pamięci: Kiełsznia” (projekt poświęcony lubelskiemu fotografowi Stefanowi Kiełszni). Koordynatorka projektów: „Stan wojenny. 25 lat później”, „Ludwik Fleck w Lublinie” (projekt o lubelskich latach znanego mikrobiologa i filozofa Ludwika Flecka) oraz „Kurów/Koriw — w poszukiwaniu zagubionych śladów” (projekt, którego celem było ocalenie pamięci o żydowskiej historii Kurowa), „Lublinciacy. Szwecja” — cykl nagrań z osobami mającymi związek z Lublinem, które zmuszone były wyemigrować z Polski w wyniku antysemitki nagonki w marcu 1968 r. oraz „Ocalić od zapomnienia — Krystyna Modrzewska” — projekt o charakterze dokumentacyjnym i edukacyjnym, którego celem było przypomnienie i upowszechnienie wiedzy o Krystynie Modrzewskiej z domu Mandelbaum, antropolożce i pisarce związanej z Lublinem. W roku 2014 koordynuje projekt „Historia zamknięta w mieszkaniu. Opowieści o PRL”.

WIKTOR WERNER — dr hab., profesor nadzwyczajny w Instytucie Historii Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Autor czterech książek: *Kult początków. Historyczne zmagania z czasem, religią i genezą. Szkice z historii historiografii polskiej i obcej* (2004); *Od duszy do świadomości, od jednostki do społeczeństwa. Szkice z historii intelektualnej* (2008, współautor I. Werner); *Historyczność kultury. W poszukiwaniu myślowego fundamentu współczesnej historiografii* (2009); *Wprowadzenie do historii* (2012). Zainteresowania badawcze: historia intelektualna, historia idei, teoria i historia nauki. Adres e-mail: werner@amu.edu.pl

PIOTR WITEK — dr, adiunkt w Instytucie Historii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie. Zainteresowania naukowe: metodologia i epistemologia historii; teoria i antropologia kultury; historia i teoria mediów ekranowych; zwrot audiowizualny w kulturze współczesnej; historia (audio)wizualna; rola fotografii, filmu, telewizji i nowych mediów w przedstawianiu przeszłości i refleksji historycznej; technonauka, technohistoria, historie niekonwencjonalne; historyczność współczesnej kultury, polityka historyczna. Najważniejsze publikacje: *Kultura — Film — Historia. Metodologiczne problemy doświadczenia audiowizualnego* (2005); *Świat z historią*, red. P. Witek, M. Woźniak (2010); *Historia w kulturze*

NOTY O AUTORACH

współczesnej. Niekonwencjonalne podejścia do przeszłości, red. P. Witek, M. Mazur, E. Solska (2011).

EWA WÓJCIAK, absolwentka filologii polskiej Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Aktorka; w roku 2002 objęła stanowisko dyrektorki Teatru Ósmego Dnia, najsłynniejszej polskiej grupy teatralnej wywodzącej się z kontrkultury lat 60. i 70. XX w. znanej w całej Polsce i za granicą. Autorka scenariuszy i manifestów programowych teatru, także publikowanych. Współtworzyła największe spektakle „Ósemek”, m.in. „Przecena dla wszystkich”, „Ach, jakże godnie żyliśmy”, „Raport z oblężonego miasta”, „Piołun”, „Szczyt”, „Arka”, „Czas Matek”. W ostatnich latach zespół Teatru realizuje spektakle dokumentalne, w tym: „Teczki”, „Osadzeni. Młyńska 1” oraz projekt „Ceglorz” i spektakl „Factory”.

